

urigtigt, at Kommuner, som have et mindre Antal Indbyggere end 3,000 eller 5,000, ikke skulde have Ret til at skaffe Politiet Hjælp, naar de anse det for nødvendigt. Det er ikke usandsynligt, at de Folk, som ville begaa noget Ulovligt i saa Henseende, ville se at faae deres Fabrikationssteder og Udsalgssteder henflyttede til Stæder, hvor Indbyggerantallet er under det bestemte Tal, hvis der bliver vedtaget et saadant, og vort Forslag vil derfor, forekommer det mig, gjøre Lovens saameget mere brugbar, netop fordi den Slags Folk ingensteds her i Landet kunne vide sig sikre, naar de fabrikere eller tilberede i be- drageriff Hensigt saadanne ulovlige eller forfalskede Varer. Vor § 5 vil komme til at omhandle Laboratoriet. Der har været reist stærke Ind- vendinger imod, at andre end Jurisdiktioner og Retter skulde have Udgang til et saadant Laboratorium, og det er blevet gjort gjældende, at Private paa ingen Maade skulde have Lov til at henvende sig til et saadant Laboratorium. Mig forekommer det, at naar Private ikke skulde have Lov til at henvende sig til Laboratoriet, ere de virkelig pris- give, idet de da ikke kunne faae undersøgt, om de ere bedragne, og efter min Anskuelse er det en væsentlig Mangel ved Regeringsforslaget og ogsaa ved Flertallets Forslag, at disse netop ikke give Private en saadan Ret. Private ville jo ikke have Ret til at faae retslig undersøgt, om de ere bedragne, naar de ikke maa henvende sig til Laboratoriet for at faae den Vare undersøgt, som de tro er forfalsket, og derfor mener jeg, at vort Forslag i samme Grad tilbyder et Gode, som der efter min Anskuelse er en Mangel ved baade Re- gjeringsens og Flertallets Forslag. Efter Flertallets Forslag er det Politiet, som er baade An- klager og Dommer i den Slags Sager. Det er efter min Mening et Ulsælde, som ellers ikke er brugeligt her i Landet under vor almindelige Retspleie, og jeg tror ogsaa, at det er meget urig- tigt, at noget Saadant bliver indført, naar ikke ogsaa Andre kunne være Anklagere og have lige Udgang til at faae saadanne Undersøgelser fore- tagne i de Tilfælde, hvor de anse sig for at være forurettede eller bedragne. Ved vor § 6 vil der gives den fuldeste Udgang til, naar der bliver fore- taget Noget, som har bedrageriff Karakter, at det da ved Dom kan bestemmes, at Vedkommende skal være uberettiget til Udvælsel af Næringsdrift, der kræver Borgerskab eller Næringsbevis. Jeg tror saaledes, at, naar vore Endringsforslag blive vedtagne, vil Lovforslaget være fuldkommen til- strækkeligt til at forebygge de Bedragerier, som der i saa Henseende kan være Tale om passere her i Landet. Endelig foreslaar et Flertal, at Lovforslagets § 5, denne bekendte Paragraf om Kjøb, skal udgaa, og jeg vil ogsaa haabe, at denne Paragraf bliver udstemt. Jeg tror, at det ærede Medlem for Aalborg (H. Steffensen), som er Medlem af Udvalget, har leveret et saare godt

Bidrag — der følger med som Bilag til Betænt- ningen, — til at vise, at den er aldeles over- flødig. Vi have i saa Henseende ikke alene Straffelovens § 34, men ogsaa Loven af 29de December 1857 samt Instrux for Dyrklæger af 28de September 1858, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulærer af 22de September 1860 og 30te Oktober 1861. Alle de Lovbestemmelser, vi saa- ledes have, ere en saa fuldgylldig Garanti for, at der ikke kan begaaes noget Bedrageri eller noget Util- ladeligt i saa Henseende, uden at de Vedkommende kunne blive straffede derfor. Vi have jo rigtignok i Udvalget faaet denne meget bekendte Slagter- adresse, der er forsynet med et overordentlig høitideligt og stort Segl; men jeg tror, at Ud- talelserne i denne ere af den Bestaffenhed, at ikke Mange i Salen ville anerkjende Rigtigheden deraf. Underkriverne ere meget imod, hvad den høit- agtede Minister har udtalt, at Kjødet af Krea- turer, som ere dræbte ved Lynild eller kvalte i Løivet, ikke skulde være skadeligt. De sige end- ogsaa, at Kjødet af Kreaturer, der vare slaede ihjel af Lynild, skjøndt de bleve salteede næste Dag, alligevel var gaaet ovenud af Lønden. Jeg tror nu ikke, det er fuldstændig rigtigt; jeg kjender intet Ulsælde, hvor det er gaaet saaledes til, og jeg tror ikke, at Mange her i Thinget have oplevet noget lignende. Adressen gaar i det Hele ud paa, at det altid var overordentligt farligt at benytte Kjøb af selvdræbte Kreaturer, ogsaa af Kreaturer, som ere kvalte i Løivet eller dræbte af Lynilden. Men hvad der imidlertid skinner igjennem Adressen — det skal maasse læses mellem Linierne — er den Konkurrence, som de Vedkommende have med Landsbylslugterne. Den, tror jeg virkelig, er det Allerfarligste for dem, og jeg tror ikke, at vi her i Thinget skulle gaa med til at forebygge denne Konkurrence. Vi have mange Exempler paa, at det har virket gavnligt, navnlig for Smaafolk, at der er en sa- dan Konkurrence, og jeg tror, det vilde være høit uretferdigt mod den mindre bemidlede Befolkning at give en saadan Bestemmelse som den, at Krea- turer kun maatte slagtes i kontrolerede Slagte- huse, naar Kjødet skulde udbydes til Salg. Jeg tror i alt Fald ikke, at det behøves, jeg tror ikke, at der foregaar meget Bedrageriff i saa Henseende; det er i alt Fald ikke mig be- kjendt. Det er os nok bekendt, at der maasse kommer Kjøb i Handelen af Kreaturer, som kunne være forulykkede ved den ene eller den anden Marsag; men det er ikke mig bekendt, at det sæl- ges under andet Navn, end hvad det er, og bli- ver vort Forslag vedtaget, er det ogsaa strengt nok bestemt, at det ikke maa sælges under andet Navn, eller gives ud for Andet, end hvad det er. Vi have mange Exempler paa, at fattige Folk omkring i Landet ere glade ved at faae Kjødet af saadanne Kreaturer, som de kunne faae for det Halve og mange Gange under det Halve